

for Inspektionsskibets Ophold som Stations-skib ved Færøerne forlænges noget, det vil altsaa sige ud over Tidsrummet Oktober—April, saaledes som det ærede Medlem Hr. Samuelsen ønskede. Marineministeriet har derefter udtalt, at det er betænkt paa at søge Bevilling til Ekspeditionstogtets eventuelle Forlængelse, hvis det af Chefens Indberetning fremgaar, at der findes Anledning dertil, og det tror jeg altsaa vil blive Tilfældet. Desuden har Marineministeriet truffet Foranstaltning til, at Fyrvæsenet bistaar Inspektionsskibet med Meldinger til Støtte for Efterretnings-tjenesten deroppe. Justitsministeriet forhandler altsaa for Tiden videre med Marine-ministeriet netop om et mere effektivt Til-syn med Fiskeriet udenfor Søterritoriet og om Natten paa Søterritoriet, og jeg har Grund til at tro, at disse Forhandlinger er nær ved deres Afslutning.

Det andet Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Samuelsen rejste, drejede sig, som sagt, om en Udvidelse af Søterritoriet ved Færøerne. Allerede i 1920 indstillede Lagtinget, at Territorialgrænsen skulde udvides til 10 Kvartmil, subsidiært, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at i alt Fald Trawling blev forbudt indenfor denne Grænse. Efter en Brevveksling med Udenrigsministeriet meddelte man i December 1922 Lagtinget, at det for Tiden maatte anses for udelukket at gennemføre Ændringer i de internationale Regler om Søterritoriets Udstrækning eller at opnaa vedkommende Staters Tilslutning til et Forbud mod Trawlfiskeri indenfor en Grænse af 10 Kvartmil. Nu er Sagen som nævnt paa ny blevet rejst, og Justitsministeriet har derefter gennem Landbrugsministeriet indhentet Udtalelser fra Lederen af Fiskeriundersøgelsen ved Færøerne og Island, og efter at have modtaget disse Erklæringer er Sagen for Tiden til Behandling i Justitsministeriet, der ogsaa forhandler med Udenrigsministeriet om Spørgsmaalet, men som det ærede Medlem Hr. Samuelsen ved, er dette Spørgsmaal jo ikke helt let at ordne, saa om det endelige Resultat tør jeg ikke udtale mig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 106 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4645; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1527).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Heilesen): For snart 25 Aar siden, da den senere gennemførte Retsplejereform første Gang var til Behandling i Folketinget, nemlig i Rigsdagssamlingen 1901—02, var der i Folketingsudvalget Enighed om det ønskelige i at søge afskaffet den Sammenblanding af offentlig og privat Virksomhed, som Dommerfuldmægtigenes Arbejde er et Udtryk for. Den samme Enighed tør siges at have været til Stede i det Udvalg, hvis Betænkning i Dag behandles. Bestræbelserne i Udvalget har derfor været rettet imod at give Lovforslaget en saadan Form, at der var Udsigt til, at denne teoretiske Enighed kunde give sig Udslag i et praktisk Resultat i indeværende Rigsdagssamling. Med Hensyn til Lovforslagets første fire Paragraffer har det været forholdsvist let at naa til en Enighed, der giver en saadan Udsigt. De to Ændringsforslag, der er stillet til de første fire Paragraffer, er stillet af hele Udvalget med Tilslutning fra Justitsministeren. Ændringsforslag Nr. 1 om en ændret Affattelse af Lovforslagets § 2 gaar i 1ste Stykke ud paa at gøre det utvivlsomt, at med Hensyn til de Fuldmægtige, der ikke i Henhold til § 1 statsansættes, skal der ved Kontorholdsloven træffes nærmere Bestemmelse om Antal og Lønning, medens der derimod for Kontorets øvrige Personale blot fastsættes en Medhjælps-sum for hvert enkelt Embede. Ændringsforslagets 2det Stykke tilsigter alene en bedre Redaktion. Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa, at Lovforslagets § 4 om den praktiske Uddannelse af Centraladministrationens juridiske Personale skal udgaa af Lovforslaget, ud fra den Betragtning, at Ordningen af dette Spørgsmaal snarere hører hjemme i den almindelige Tjenestemandsløvgivning end i det her behandlede særlige Lovforslag.